

חשבונו נובר ושב מאת פרנקל שבת

נאום חשוב

בפני החונטה

יכול להיות שלא הייתי קונה מכונת משומשת משימון פרס, אבל מיחזק רבין לא הייתי קונה אפילו מקל משומש של ארטיק, והכל בגלל ארגוניו. כידוע לציבור הרחב, עומד ח"כ יצחק רבין לנאום בקרב לפני קציני החונטה הציבורית של ארגוניו. בעיקבות הסערה הזאת, פירסם יצחק רבין, כמינהגו ה"אנליטי", את הקריטריונים שלו, לפני מי הוא מוכן לנאום, מתי ולמה. אמנם בין הקריטריונים האלה היה חסר לי קצת עניין המזומנים, ולא הבנתי אם רבין מוכן לנאום גם בחינם, אבל נניח לה. נניח גם לכל הקריטריונים האחרים שמונה רבין, חוץ מאחד, חשוב מאוד, והוא: יחס המדינה שבה מתרחש הנאום ליהודיה. זה קריטריון חשוב, ובשנת בחירות — הכי חשוב. נתייחס אליו.

ובכן, בקשר לקריטריון הזה יש לי בשבילך סיפור מהחיים, חבר רבין. לפני כמה שנים טובות — שבע-שמונה — הכרתי בחיפה בחורה אחת ששמה היה פאולה. פאולה הייתה ארגוניית על-ידי המיבאה ושטף חיבור, ויהודיה על-ידי מוצאה. פאולה הייתה בחורה... אבל בוא נעזוב את כל זה. הזוהי של פאולה. כשהייתה פאולה בארגוניו היה לה אח קטן, בן חמש-עשרה, שלמד בבית-ספר תיכון. פאולה לא יודעת מה בדיוק עשה האח שלה נגד המיבאה. אולי חילק כרוזים? אולי קילל גנראל? אולי זרק אבנים? מה כבר יכול לעשות אחד בן חמש-עשרה נגד המיבאה? לא חשוב מה שעשה, יום אחד באה המיבאה (או משהו דומה למיבאה) לבית של פאולה באמצע הלילה, ומאז לא ראתה פאולה את האח הקטן שלה.

האח הגדול של פאולה לא התעניין אף פעם בחיים שלו בפוליטיקה, אבל מאוד התעניין באח הקטן של פאולה. הוא ניסה לבדוק מה קרה לו, והסתחיל לחזור הביתה עם סיפורים. מהסיפורים התברר שיש כמה אפשרויות: או שזרקו את האח הקטן של פאולה מגובה המישה קילומטרים מעל הים בלי מצנח, או שעינו אותו עד מותו, או שסתם תקעו לו כדור בראש. אפשרויות טובות יותר לא היו.

אבל מה, התעניינותו של האח הגדול של פאולה באח הקטן של פאולה לא מצאה חן בעיני המיבאה (או משהו דומה למיבאה), וגם האח הגדול של פאולה נעלם לילה אחד.

פאולה עצמה התחילה להתעניין בגורל האח הגדול שלה, והאח הקטן שלה, ויום אחד באה המיבאה (או משהו דומה למיבאה), ופאולה נעלמה. העובד דה שפאולה התגלתה מחדש בישראל לא קשורה עם זה שהייתה יהודיה, אלא עם זה שהייתה אשה. פאולה לא סיפרה לי בדיוק איך זה עזר לה שהייתה אשה, אבל המבין ביני.

אשת המועמד

עם כל הסיפורים הטלוויזיה מביאה לנו על הבחירות בארצות-הברית, סוף-סוף התחלתי להבחין בין המועמדים השונים. לכולם יש חיוך, אבל החיוך של קרטרי חכי גדול. לכולם יש חליפות, אבל החליפה של מונדייל הכי נוצצת. ברנן אפשר להבחין לפי התיסרוקת, ואנדרסון הכי רזה. אבל מה ששמתי לב הוא, שמה שלא יהיה, לכולם יש אותה אשה. כל פעם שמצלמים את אחד המועמדים נואם, לוחץ ידיים או מנופף לקהל, עומדת מעבר לכתפו הימנית אותה אשה בדיק.

האשה נמוכה מהמועמד בחצי ראש. היא לא שמנה ולא רזה, לא יפה ולא מכוערת. פניה סגלגלים, ויש לה מין תסרוקת גלית של שיער בהיר. היא מחייכת חיוך רחב, ובזווית העין מתבוננת במועמד במבט מערץ. האשה הזאת לובשת שימלה עם צבע אחד, מחשוף לא קטן מדי ולא גדול מדי, וחגורה במותניים. היא מחזיקה בידה תיק עור קטן, ועל ידה השנייה תלויה פרווה חומה, יפה. כשהמועמד מנופף בידים גם היא מנופפת. כשהקהל מוחא-כפיים גם היא מוחאת-כפיים. כשהמועמד מרצין, נמחק החיוך גם מפניה לרגע קט.

מכל זה אני מבין שני דברים: הראשון, שהמכונים לסיקרי דעתיקהל בארצות-הברית עוד לא החליטה סופית, איך צריך להיראות המועמד לנשיאות, ויש חילוקי-דעות לא קלים בעניין החליפה, התיסרוקת ורוחב החיוך. והדבר השני שאני מבין: שהדיעה בקשר לאשת המועמד כבר גובשה סופית, וידוע בדיוק איך היא צריכה להיראות.

המועמד ואשת המועמד

לפי מה שאני זוכר מהתמונות בספרי ההיסטוריה, ללינקולן ואשתו לא היה יכול להיות היום שום סיכוי לזכות בבחירות לנשיאות בארצות-הברית.

איך חירבנה הטלוויזיה הישראלית

את המדינה

כל יומיים בערך הביאה הטלוויזיה שר או מומחה כלכלי, שאמר שלמרות כל הבכי מצב הכלכלה הישראלית הוא טוב. אם המצב הוא טוב, חשבו הפר-עלים, בשביל מה לעבוד קשה? התחילו המועלים להתעצל. אם מצב הכלכלה בעצם טוב, חשבו העצמאים, בשביל מה לשלם מיסים? וככה התחברנה הכלכלה.

איך חירבנה הטלוויזיה הישראלית את תהליך השלום?
הטלוויזיה דיווחה בעקשנות על כל תנועה, על כל ציפוצץ ופיפס בתהליך הזה. לא נשארו שום סודות, וכל מיני אנשים שלא רצו את תהליך השלום התחילו להתערב ולהפריע. אם לא הייתה הטלוויזיה מדווחת, בקושי היינו יודעים שהתחיל תהליך שלום, ובטוח שהיום כבר היה שלום בלי שנדע על זה אפילו.

איך חירבנה הטלוויזיה הישראלית את המוראל הלאומי?
בניגוד למקובל בעולם, מקדישה ה"טלוויזיה הישראלית בערך שמונים אחוז מזמן החדשות לסיקור עניינים מקומיים. אילו הייתה הטלוויזיה מקדישה רק חמישה אחוזים בערך ממדורת-החדשות לסיקור המתרחש בארץ, היו לנו פה אזרחים בעלי אופקים רחבים ומוראל גבוה. ההשתקעות הזאת בעניינים לוקאליים קטנוניים, זה מה שיהרוג אותנו.

איך חירבנה הטלוויזיה הישראלית את השר שרון?
הטלוויזיה עוד לא חירבנה את השר אריאל שרון. היא אפילו עוד לא גמרה דעכל אותו.

איך חירבנה הטלוויזיה את הכלכלה?

איך חירבנה הטלוויזיה את המדינה

ועכשיו נחזור לקריטריון של מר רבין. גם פאולה, גם האח הקטן שלה וגם האח הגדול שלה היו יהודים. האם אפשר ללמוד מהמקרה המצער שלהם משהו על יחס החונטה הצבאית בארגוני טינה ליהודים? לא, יאמר מייד חבר רבין עם מוחו האנליטי. מישפחת פאולה לא נרדפה בגלל יהדותה, אלא בגלל שמאלנותה, ולכן הכל בסדר גמור. יהיה דים בארגוניו לא נרדפים בתור שכאלו, אלא רק בהופיעם כשמאלנים. כמו שמת ייחסים לכל השמאלנים, ככה מתייחסים גם ליהודים. אין אפליה בארגוניו. בראבו, חבר רבין.

אבל אם זה המצב, מדוע לא היה החבר רבין יכול להופיע גם לפני קציני ה"ס הנואצי? וגם הנואצי, אפשר להגיד, לא רדפו את היהודים בתור שכאלו, אלא רק מפני שהיהודים השתייכו לגזעים הנחותים המסכנים את הגזע הארי ה"עליון. גם הנואצי לא חיטלו רק יהודים מתוך עשרים מיליון בני גזעים נחותים שחיטלו הנואציים במחנות-ריכוז, היו רק שישה מיליון יהודים. הנואציים חיטלו גזעים נחותים, החונטה מחסלת שמאליים. מה אשם, חבר רבין, שגם פה וגם שם יש אחוז גבוה של יהודים? בגלל עובדה סטטיסטית מצערת כזאת צריך לבטל נאום חשוב?

החקירה בעיצומה

אילו היו דוד הלוי וח"כ שמואל טוליאנו קוראים את המדור הזה לפני כמה שבועות, לא היו מסתכנים בכל העקביש הזה של ה"ווינגטון סטאר". אני פעם שיקרתי אותם? איזה סיבה הייתה להם לפקפק במה שכתבתי פה, שמתנהלת חקירה ענקית בהשתתפות אלפי כוחות ביטחון? ולא רק שמתנהלת חקירה, אלא ש"אפילו יש תוצאות, שאני מפרסם אותן כ-אן לראשונה בעולם:

א. החוקרים הגיעו למסקנה שבניגוד לסברות אחרות שהתרוצצו בשטח, המת-נקשים אכן היו בני-אדם, לפחות שלושה. ב. המתנקשים הגיעו למקום ההת-נקשות ערב לפני הפיצוץ, והסתלקו כבר באותו הערב. ג. לצורך ההתנקשות השתמשו המת-נקשים בחומר נפץ ובמרעומים.

חילופי סחורות

לפני חודש בערך הגעתי למסקנה ש-העסק לא יכול להימשך בצורה כזאת, עם האינפלציה. כל הפתרונות כבר נוסו, ושום דבר לא עוזר. היא בשלה. בלי לספר לאף אחד, התחלתי לנבור בספרי ההיסטוריה, והגעתי למסקנה שאפשר לדבר בביתחון רק על תקופה אחת ב-היסטוריה הכלכלית של כדור-הארץ שבה לא שררה אינפלציה. בעיקבות המימצא הזה שלחתי תזכיר מפורט לשר-האוצר, ואני מביא כאן את קיצורו.

כדי להתגבר על האינפלציה בצורה יסודית וגם סופית — כתבתי לשר-האוצר — יש לגשת באומץ רב לביטול כל המטבעות, השטרות, איגרות-החוב, המניות ושאר אמצעי-השלום הנהוגים במשק. כאשר "הילכים חוקיים" מסוג זה אינם קיימים, פשוט לא תיתכן אינ-פלציה, ששיעורה, כידוע, הוא כשיעור מהירות הכסף במחזור.

על ישראל לחזור במכה אחת לשיטת חילוף הסחורות הפשוט, הידועה גם ב-מקורות שלנו. כל מה שהממשלה צריכה לעשות לצורך זה, הוא לפרסם ביום ביטול הכסף לוח החלפות חדי-פעמי, ואחר-כך יפעלו יפה חוקי היצע והבני-קוש.

- להלן כמה דוגמות מהלוח:
- תמורת דירה בצפון תל-אביב ישלם הקונה מיליון גביעי לבן.
 - תמורת כרטיס-קולנוע להצגה יו-מית — רדיו טרנזיסטור משומש.
 - תמורת זוג נעליים חדשות — חליפה טויד יד שנייה.
 - תמורת כרטיס נסיעה לחו"ל — שש ארוחות במיסעדה סינייה.
 - אני מניח שהיתרונות בהצעתו נראים לעין. הכלכלה הישראלית תתפתח במהירות מסחררת, כאשר העם יחליף סחור-רות ללא הרף. לצורך ביצוען של כשבעים פעולות-יומיומיות רגילות, יהיה צורך בכמה עשרות — ואולי מאות — טראני-סאקציות מיסחריות מעולות, וכל זה בלי חצי אחוז אינפלציה.
 - ד. ההתנקשות בוצעה על-ידי מילכוד מכוניותיהם של ראשי הערים.
 - ה. בין המתנקשים לא היו חברי ממשלה במועל.
 - ו. רק המתנקשים ושותפיהם השתתפו בהתנקשות.
 - ז. המתנקשים היו או יהודים, או ערבים, או סיציליאנים, או קורסיקאים.
 - ח. כנראה שאין קשר בין המתנקשים בראשי הערים ובין המתנקשים באלדו מרוו ובלורד מאונטבטן.
 - ט. רצוי לגרום ליצירת קשר כזה.